

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 11Cpr/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720200114
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dalibor Miľan
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2020:6720200114.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom Mgr. Daliborom Miľanom v právnej veci žalobcu O. F., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom I. XX, XXX XX I. I., občana SR, zast. Mgr. Petrom Arendackým, advokátom AK Bratislava, so sídlom Železničiarska 13, 811 04 Bratislava, proti žalovanému Štátna ochrana prírody Slovenskej republiky, so sídlom Tajovského 28/B, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 17 058 520, zast. JUDr. Martinom Dianiškom, advokátom AK Banská Bystrica, so sídlom Stoličková 4, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 45 016 071, o náhradu mzdy vo výške 354,93 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Súd **p r i z n á v a** žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %, ktoré je povinný zaplatiť v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia o výške náhrady.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal voči žalovanému náhrady mzdy vo výške 354,93 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % zo žalovanej sumy a to z jednotlivých neuhradených splátok za obdobie od 12. 01. 2018 do 12. 03. 2019. Pre prípad úspechu v konaní si uplatnil nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Žalovaný považoval žalobu za nedôvodnú a žiadal ju preto ako neopodstatnenú zamietnuť v celom rozsahu. Taktiež si pre prípad úspechu v konaní uplatnil nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

3. Súd na základe skutočností obsiahnutých v žalobnom návrhu zo dňa 08. 01. 2020, plnej moci zo dňa 12. 12. 2019, platového dekrétu zo dňa 13. 12. 2017, 02. 01. 2018, platového výmeru zo dňa 07. 01. 2019, písomného vyjadrenia právneho zástupcu žalovaného zo dňa 06. 03. 2020, plnej moci zo dňa 21. 02. 2020, písomného vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu zo dňa 06. 04. 2020 (repliky), písomného vyjadrenia právneho zástupcu žalovaného zo dňa 15. 05. 2020 (dupliky), správy Slovenských jaskýň/platového dekrétu zo dňa 30. 06. 2006, prednesov právnych zástupcov strán sporu, ako aj ďalších listinných a ostatných dôkazov zistil tento skutkový stav:

4. Žalobca uzavrel s právnym predchodcom žalovaného (S. S. O. K. P. A.) pracovnú zmluvu na dobu neurčitú, ktorou bol prijatý do pracovného pomeru ako správca jaskyne s miestom výkonu práce G. O..

5. Správa S. O.Ň. K. P. A. sa v roku 2008 zlúčila so Štátnou ochranou prírody v Banskej Bystrici.

6. Listom č. 995/06/R zo dňa XX. XX. XXXX bol žalobca menovaný do funkcie správcu G. O., následne bol listom č. 1050/06/R zo dňa XX. XX. XXXX z tejto funkcie odvolaný. Listom č. 1058/06/R zo dňa XX.

XX. XXXX bola žalobcovi daná výpoveď zo strany právneho predchodcu žalovaného s odôvodnením, že žalobca tým, že bol odvolaný z funkcie správu G. O., prestal spĺňať požiadavku pre výkon tejto funkcie podľa § 42 ods. 2 Zákonníka práce a tým je daný výpovedný dôvod v zmysle § 63 ods. 1 písm. d) bod 2 Zákonníka práce.

7. Žalobca napadol neplatnosť výpovede na Okresnom súde v Banskej Bystrici, pričom vec bola vedená pod sp. zn. 16C/88/2006, neskôr 16C/85/2010 a naposledy pod 16C/170/2016.

8. Okresný súd rozsudkom zo dňa 12. 06. 2017 č. 16C/170/2016 -782 rozhodol tak, že výpoveď zo dňa XX. XX. XXXX daná žalovaným žalobcovi je neplatná. Súd vyslovil, že pracovný pomer žalobcu u žalovaného naďalej trvá. Súd žalovanému uložil, aby umožnil žalobcovi voľný pohyb po budove S. S. O., G.Ž. XX, P. A., ako ostatným svojim zamestnancom. Žalovanému súd uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 66.387,83 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Súd taktiež rozhodol, že štát má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % a že žalobca má nárok na náhradu trov konania od žalovaného v rozsahu 100 %. Súd druhej inštancie v Banskej Bystrici rozsudkom zo dňa 28. 11. 2017 č. k. 17CoPr/6/2017-819 potvrdil rozsudok prvej inštancie a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

9. Žalobca listom zo dňa 11. 12. 2017 vyzval žalovaného, aby mu prideloval prácu v zmysle pracovnej zmluvy. Žalovaný na miesto S. O. prijal v priebehu súdneho konania 16C/172/20016 iného zamestnanca. Vzhľadom k tomu že žalovaný, aj napriek právoplatnému súdному rozsudku odmietol žalobcovi pridelovať prácu podľa pracovnej zmluvy, podľa názoru žalobcu nastali prekážky na strane žalovaného a jemu vznikol nárok na náhradu mzdy, ktorú mu neskôr zaplatil. Žalobca však tvrdil, že v menšom rozsahu ako to stanovovali právne predpisy.

10. Dňa XX. XX. XXXX žalovaný doručil žalobcovi výpoveď z pracovného pomeru v zmysle § 63 ods. 1 písm. e) Zákonníka práce v znení neskorších predpisov. Na základe tejto výpovede pracovný pomer mal skončiť dňa XX. XX. XXXX. Náhrada mzdy bola žalovaným žalobcovi poskytovaná za obdobie od 13. 12. 2017 do 28. 02. 2019.

11. Žalobca bol presvedčený o tom, že mu prináleží aj príplatok za riadenie a to v zmysle § 8 ods. 1 zákona č. 553/2003 Z. z. a pretože žalovaný tento názor nezdieľal a odmietol mu príplatok za riadenie vyplatiť, domáhal sa svojho pracovno-právneho nároku podaním predmetnej žaloby na súd, kde požadoval, aby súd uložil povinnosť žalovanému zaplatiť mu z titulu nevyplateného príplatku za riadenie sumu vo výške 354,93 Eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne z jednotlivých mesačne neuhradených súd za obdobie od 12. 01. 2018 do 12. 03. 2019 a to až do zaplatenia.

12. Žalovaný písomným podaním zo dňa 06. 03. 2020, prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu súdu oznámil, že na základe oboznámenia sa s obsahom podanej žaloby žalobcu jeho nárok v celom rozsahu popiera ako nedôvodný. V zásade potvrdil, že v období po skončení súdneho sporu o určenie neplatnosti výpovede, t. j. od XX. XX. XXXX, do XX. XX. XXXX trvali na strane žalovaného ako zamestnávateľa prekážky v práci, v dôsledku ktorých žalovaný ako zamestnávateľ žalobcovi ako zamestnancovi neprideloval žiadnu prácu, žalobca na pracovisko nechodil a žiadnu prácu pre žalovaného nevykonával. Nemožnosť vykonávania práce žalobcom vyplynula zo skutočnosti, že počas predchádzajúceho súdneho sporu o určenie neplatnosti výpovede vykonával a v súčasnosti naďalej vykonáva prácu správcu G. O. iný zamestnanec U. L. G..

13. Žalovaný teda počas obdobia od XX. XX. XXXX do XX. XX. XXXX poskytoval žalobcovi náhradu mzdy, nie však v zmysle § 134 Zákonníka práce, ako tvrdí žalobca. V danom prípade nie je možná aplikácia predmetného ustanovenia na prejednávajúcu vec z dôvodu existencie osobitnej právnej úpravy, ktorá aplikáciu § 134 Zákonníka práce vylučuje.

14. Žalovaný - Štátna ochrana prírody Slovenskej republiky je príspevková organizácia štátu v celoslovenskou pôsobnosťou, zriadená zriaďovacou listinou ministra životného prostredia Slovenskej republiky z 05. 12. 2007 č. 75/2007-1.8. V zmysle § 29 ods. 1 zákona č. 553/2003 Z. z. o odmeňovaní niektorých zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom od 01. 01. 2012, ak osobitné predpisy, ktoré sa vzťahujú na

zamestnávateľov a zamestnancov podľa § 1 ods. 1, obsahujú ustanovenia o mzde, je ňou plat podľa tohto zákona.

15. Podľa § 29 ods. 2 citovaného zákona, ak osobitné predpisy, ktoré sa vzťahujú na zamestnávateľov a zamestnancov podľa § 1 ods. 1, obsahujú ustanovenia o priemernom zárobku alebo o priemernej mzde, je ním funkčný plat podľa § 4 ods. 4 až 6, plat pri výkone inej práce, alebo funkčný plat podľa § 30 ods. 3 priznaný zamestnancovi v čase, keď vznikol dôvod na jeho použitie.

16. Podľa § 29 ods. 3 citovaného zákona, ak sa pri výpočte peňažných plnení vychádza podľa všeobecne záväzných právnych predpisov z priemerného čistého zárobku zamestnanca, zisťuje sa tento zárobok z funkčného platu odpočítaním súm poistného na zdravotné poistenie, nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie, príspevku na poistenie v nezamestnanosti, príspevku na doplnkové dôchodkové poistenie a predávku na daň z príjmov fyzických osôb vypočítaných podľa podmienok a sadzieb platných pre zamestnanca v mesiaci, za ktorý sa tento čistý funkčný plat zisťuje.

17. Podľa § 29 ods. 4 citovaného zákona, pri poskytovaní platu zamestnancom, na ktorých sa vzťahuje tento zákon, zamestnávateľ neuplatní ustanovenia § 43 ods. 1 písm. d), § 96 ods. 3 a 5, § 118 ods. 2 a 3, § 119 ods. 2, § 120 - 124, § 127 ods. 1 až 3, § 128, § 134 a 135 Zákonníka práce.

18. Platovými dekrétmi zo dňa 13. 12. 2017, zo dňa 02. 01. 2018 a zo dňa 07. 01. 2019 bol žalobcovi priznaný funkčný plat vo výške tarifného platu. Podľa tohto priznaného funkčného platu bola následne žalobcovi poskytovaná náhrada mzdy. Žalobca sa do dňa doručenia žalobného návrhu predmetného sporu súdne nedomáhal splnenia tvrdenej povinnosti zamestnávateľa priznať mu aj príplatok za riadenie.

19. Podľa § 4 ods. 1 citovaného zákona, zamestnancovi za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom patrí plat, ktorým je

- a) tarifný plat,
- b) osobný plat,
- c) príplatok za riadenie,
- d) príplatok za zastupovanie,
- e) osobný príplatok,
- f) platová kompenzácia za sťažený výkon práce,
- g) príplatok za prácu v krízovej oblasti,
- h) príplatok za zmenu,
- i) príplatok za výkon špecializovanej činnosti,
- j) kreditový príplatok,
- k) výkonnostný príplatok,
- l) príplatok za starostlivosť a vedenie služobného motorového vozidla a príplatok za vedenie služobného motorového vozidla,
- m) príplatok za praktickú prípravu,
- n) príplatok za prácu v noci,
- o) príplatok za prácu v sobotu alebo v nedeľu,
- p) príplatok za prácu vo sviatok,
- r) plat za prácu nadčas,
- s) plat za neaktívnu časť pracovnej pohotovosti na pracovisku,
- t) odmena,
- u) príplatok začínajúcemu pedagogickému zamestnancovi a začínajúcemu odbornému zamestnancovi,
- v) príplatok za prácu so žiakmi so zdravotným znevýhodnením a zo sociálne znevýhodneného prostredia,
- w) rozdiel podľa § 32f ods. 13,
- x) príplatok za profesijný rozvoj.

20. Podľa § 4 ods. 1 citovaného zákona teda vyplýva, že pojem „patrí“ nie je v dotknutom zákone používaný s významom, že niečo niekomu patrí automaticky, bez zohľadnenia ďalších (pre každý typ príplatku špecifických) relevantných faktorov. Predsa nie každému zamestnancovi automaticky patria všetky vymenované príplatky.

21. Žalovaný ďalej uviedol, že v zmysle § 4 ods. 3 citovaného zákona, plat je peňažné plnenie poskytované zamestnancovi za prácu; z tejto citácie vyplýva, že na to, aby vznikol zamestnancovi nárok na plat, musí vykonávať prácu. Žalobca však žiadnu prácu pre žalovaného nevykonával, preto žalobca dostával náhradu a to vo výške funkčného platu. Zásadným, zo strany žalovaného, pre posúdenie nároku žalobcu, žalovaný zdôraznil, že zásadu výkladu pojmu „patrí“ je potrebné aplikovať aj na znenie normy obsiahnutej v § 8 ods. 1 citovaného zákona, podľa ktorého vedúcemu zamestnancovi patrí príplatok za riadenie. Pokiaľ však zamestnanec nikoho neriadi (hoci aj preto, že pre prekážky v práci žiadnu prácu nevykonáva) nemôže mu patriť za riadenie príplatok. Nárokovým príplatkom by sa príplatok za riadenie stal iba vtedy, pokiaľ by zamestnanec skutočne vykonával prácu a riadil najmenej dvoch zamestnancov. Z tohto dôvodu žalovaný považoval žalobu žalobcu za nedôvodnú aj spolu s uplatneným úrokom z omeškania, ktorý podľa neho nemá vôbec oporu v hmotnom práve; a žiadal ju v celom rozsahu zamietnuť.

22. S poukazom na vykonané dokazovanie, ako aj zistený skutkový stav, súd sa v celom rozsahu stotožnil s právnou argumentáciou právneho zástupcu žalovaného, osvojil si zároveň aj citáciu dotknutých hmotnoprávnych ustanovení zákona č. 553/2003 Z. z. o odmeňovaní niektorých zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom od 01. 01. 2012 a žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol. Súd zdieľal identický právny názor žalovaného, že za danej situácie, pokiaľ žalobca reálne a skutočne nevykonával fyzicky žiadnu prácu u svojho zamestnávateľa (žalovaného) logicky mu nemôže náležať ani príplatok za riadenie, na ktorý by mal nárok len v prípade ak by reálne chodil do zamestnania, fyzicky by vykonával prácu v zmysle pracovnej zmluvy a jej náplne a riadil by minimálne dvoch zamestnancov. Pokiaľ zamestnanec nechodí do zamestnania, logicky nemôže riadiť inú pod neho funkčne patriacu osobu, a teda mu nevzniká nárok na príplatok za riadenie. Súd takisto mal za to, že v danom prípade nie je možné aplikovať § 134 Zákonníka práce a to z toho dôvodu, že tu existuje „lex specialis“, ktorý špecificky a konkrétne upravuje práve mzdový nárok zamestnanca v organizácii žalovaného. V tomto prípade je zákonník práce kódexom všeobecným vo vzťahu k existencii osobitnej právnej normy a to zák. č. 553/2003 Z. z.

23. S poukazom na zhora uvedené súd rozhodol tak, ako to vyplýva z výrokovej časti rozsudku.

24. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

25. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

26. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

27. S poukazom na zhora citované procesné ustanovenia, ako aj výsledok sporu, súd o trovách konania rozhodol tak, ako to vyplýva z druhej časti výroku súdneho rozhodnutia a to vzhľadom k tomu, že žalovaný bol v spore plne úspešný, preto mu bol súdom priznaný nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi a to v rozsahu 100 %, ktoré bude povinný zaplatiť v lehote do 15 dní odo dňa uznesenia o výške náhrady.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v 2 vyhotoveniach (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť vyhotovené v písomnej forme, podpísané a v prípade doručenia podania do prebiehajúceho konania s uvedením spisovej značky (§ 127 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a/ sa týkajú procesných podmienok,
- b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).